

c. Zprávy z muzeí a výstav

Loutky ze sbírek Chebského muzea

1. 12. 2000 – 7. 1. 2001, Chebské muzeum

Dne 1. prosince 2000 měla v Chebském muzeu vernisáž výstava nazvaná Loutky ze sbírek Chebského muzea.

Byla to v pořadí již třetí výstava, kterou Chebské muzeum věnovalo tomuto zajímavému a v mnoha směrech cennému sbírkovému fondu, a čtvrtá výstava věnovaná loutkařské tematice jako takové.

První výstava loutek byla otevřena v roce 1973 a byla věnována významné postavě mezi českými loutkáři, Augustinu Noskovi, který od roku 1960 žil v Chebu a je duchovním otcem figurky rozpustilého Hurvínka. Po ukončení výstavy byly některé Noskovy loutky deponovány v CHM a staly se základem muzejní sbírky loutek. Tato sbírka je v muzeu součástí společného fondu loutek, hraček a modelů.

Druhá výstava na dané téma se konala v roce 1983. Bylo na ní vystaveno celkem 64 loutek – marionet, převážně celodřevěných, řezbovaných a soustružených, ale i loutky s hlavičkami litými ze speciální hmoty. Vedle Gustava Noska se tehdy na výstavě představili další loutkáři, Jan Vavřík Rýz a Jaroslav Král, o jejichž loutkařské figurky se muzejní sbírka v uplynulých deseti letech rozrostla.

Na úspěch obou uvedených výstav navázala v roce 1987 další výstava s loutkařskou tematikou, která tentokrát nereprezentovala vlastní muzejní sbírky, ale představila scénografické práce studentů a absolventů loutkařské katedry DAMU.

Muzejní sbírka loutek se v průběhu 80. a 90. let rozrůstala řadou dalších, ať již cíle-

ných či náhodných nákupů. Tak se vedle děl již zmíněných autorů do muzea dostaly práce Šárky Váchové, Růženy Stefanové, Josefa Vítka, Miroslava Hartmana, který vyráběl loutky pro loutkohereckou skupinu z nedaleké Aše. Dnes má sbírka celkem 108 inventárních čísel.

Výstava byla průřezem z toho nejlepšího, co v loutkách může sbírkový fond Chebského muzea nabídnout. Vedle prací jmenovaných loutkářů zde byl představen i světybytný loutkařský fenomén - domácí loutkové divadlo, loutky amatérského výtvarníka Miroslava Lindera a v Hartmanových loutkách zde byla prezentována i bývalá loutková scéna v Aši.

Výstava trvala do 7. ledna 2001.

Eva Humeníková

Exodus. Černobilá výstava fotografií v pražském Mánesu

6. 9. – 28. 10. 2001, výstavní síň Mánes v Praze

Neustále vzrůstající migraci lidí v celosvětovém měřítku zachycuje na svých černobílých fotografiích brazilský fotograf Sebastiao Salgado. K této zálibě a později práci zároveň ho vlastně vede i jeho životní příběh. Narodil se na farmě v Brazílii, pak se jeho rodina ještě několikrát stěhovala a nakonec z politických důvodů zakotvila ve Francii.

Fotografie dokumentují život uprchlíků v utečeneckých táborech, život migrantů na ulici, oběti etnických střetů, atd. Někdy čas se také Salgado věnoval životu dělníků v šestadvaceti zemích světa, což prezentovala jeho kniha a putovní výstava, které obě sklídily úspěch jak u návštěvníků, tak v řadách kritiků. Dalšími dlouhodobými projekty tohoto fotodokumentaristy jsou snímky Indiánů žijících v Latinské Americe a život obyvatel afrického Sahelu.

Na výstavě v pražském Mánesu byly vysta-